Plads i mit Hjerte. Da jeg passerede Ogden og saa ud over den storslaaede Indsø og de majestætiske Omgivelser, og Solen smilede saa venligt sit „God Morgen", og den stille Søflade mindede om Freden som Floden og Retfærdigheden, som Havets Bølger, saa blev mit Hjerte saa vemodigt ved Tanken om, at af Salt Lake Citys 53,551 Indbyggere er en stor Flok af vore Landsmænd — Landsmænd, som er skabte i Guds Billede og købt med Kristi Blod og mange af dem døbt og korstegnede med det hellige Korstegn paa baade Ansigt og Bryst.

Og disse Landsmænd ligger indviklede i en saa sammenblandet Religion, at det er umuligt, at nogen af dem kan blive salig, med mindre de rives ud af disse Løgnens Garn.

Nu, men midt i Vemoden glædede sig mit Hjerte, thi nu har vi en Arbejder derude, med det gamle Korsevangelium, det Evangelium, som er mægtigt til at gøre Sjæle salige, naar de tror det.

Til Pastor Jensen vil jeg blot sige: Glæd Dem i Gerningen og tom i Hu: De er baaren af manges Forbønner paa begge Sider af Atlanten, og Taalmodighed og Kærlighed og Glæde overvinder alt. Lad os høre et Par Linier fra Dem.

Hjertelige Hilsener til Dem og Deres kære.

Jadwiga.

Russisk Nutidsroman
af
Ernst Schrill
(S. Keller.)
Oversat af R. Gjessing.

(Sluttet.)

Hele den næste Dag havde han og Pelageja nok at gøre med at faa gjort alt hyggeligt i Stand til dem og var netop færdig, da han maatte gaa til Stationen og møde sin Moder. Da Grevinden fik at høre om Hedvigs Bedring og saa hans hvide Haar, kastede hun sig om hans Hals og græd af Bevægelse. — De sad og talte sammen til langt paa Aftenen, — og da hun rejste sig for at sige Godnat, sagde hun: „Herren har gjort alle Ting vel, ham være Ære i al Evighed!"

Tredie Dag efter Grevindens Ankomst, en stille, solklar, varm Dag, tillod Doktoren, at Hedvig blev baaret hen i den nye Lejlighed. Nu begyndte en underlig Tid for hende. Grevinden selv plejede hende med rørende Omhu, optog igen det moderlige „du" og fandt paa alle mulige Midler, som kunde hjælpe hende til Kræfter, men det gik saa langsomt fremad med hendes Bedring, at Doktoren var bekymret derfor. Boris var Opmærksomheden selv mod hende uden nogen Sinde at tale om sin Kærlighed. — Hans hvide Haar talte jo ogsaa tydelig nok. — Naar Hedvig taalte det, læste han højt for dem og holdt daglig Morgen- og Aftenandagter sammen med dem. Saadan gik nogle Uger, uden at Hedvig vandt over denne Dødstræthed, der ligesom havde lammet hende. Doktoren foreslog derfor, at de skulde flytte ned til Krims Sydkyst, saa hun kunde være der Vinter- og Vaarmaanederne. De fulgte straks hans Raad.

Den sidste Dag før Afrejsen var tung for Hedvig, da forstod hun først, hvordan hun, trods alt, var bundet til dem, hun havde levet disse kampefulde Aar sammen med. Børnene fra Anstalten gik parvis forbi hendes Stol, da de sagde hende Farvel, og man hørte deres Graad helt nede paa Gaden. Især var Olga Ikonenko fortvivlet, hun havde siden sin Sygdom brudt Forholdet med Pulcheria Feodorowna, og nu maatte hun lide meget for hendes Skyld. Lærerinderne overrakte Hedvig et yndigt Album med Fotografier af Lærerpersonalet, Eleverne og Tjenerne. Disse sagde hende sidst Farvel, og da den gamle Portiér gav hende Haanden, græd han som et Barn. Henimod Aftenen kom Doktoren og Fader Filaret. Den sidste var meget bevæget og sagde: „Jadwiga Andrejewna, med Dem drager ogsaa vor gode Genius bort. Man skal ikke være overtroisk; men jeg kan ikke værge mig mod den hemmelige Frygt, at ogsaa mine Dage nu er talte." — — „Hvorledes det?" spurgte hun. „Jo, vort Konsistorium har i de yderste Afkroge af Guvernementet et Par saakaldte Straffeembeder: smaa, fattige og forkomne Menigheder, hvor den Gejstlige knapt har det allernødvendigste til sit Underhold. De ligger langt fra Postaabneri og ca. 70 Werst fra Jærnbane, saa man lever næsten som i Landflygtighed der. Nu venter man daglig en af de derværende Gejstliges Død, og saa rykker jeg vel ind i hans Plads." — — „Herren vor Gud vil ogsaa sørge for Dem der, Fader Filaret", sagde Hedvig varmt og rakte den bekymrede gamle Mand Haanden. Boris tog ham til Side, da han skulde gaa, og sagde: „Skriv til mig, hvis De virkelig bliver sendt didhen. Kanske Gud vil bruge en saa kætterst og ulydig Søn af den hellige Kirke, som jeg er, til at lette Dem Deres Lod!"

Den næste Morgen kom Doktoren igen, trak Boris med sig og sagde alvorlig: „Nej, Greve, dette gaar ikke an! Først fører De bort det Væsen, som i lange Tider var det kæreste for mig og saa stikker De et Honorar i min Pelskomme, som jeg kan leve af i 3 Aar uden at maatte se en eneste Popedatter i Halsen! Nej, det gaar sandelig ikke an! Kære, tag Pakken igen! Den Gang var jo Jadwiga Andrejewna i Anstaltens Tjeneste, saa jeg skulde behandle hende frit!" Dermed vilde han give den leende Boris et tykt Brev, denne vægrede sig og svarede: „Men saa læs dog, hvad der staar, Mand! De skal hjælpe paa Deres mangelfulde Kundskaber ved en Udenlandsrejse, saa De kan faa et andet Syn paa Verden og Menneskene. Lad det bare ligge der — og hold saa lidt af os!"

Det var underligt for Hedvig at rejse derfra, hun maatte tænke paa hin Regnnat, da hun modløs og bekymret kom til Byen — og paa mangt og meget i de lange Aar, hun havde været der! — Den næste Dag var de i Jalta, et yndigt Badested ved „Det sorte Hav." Mod Nordenvinden beskyttet af høje Bjergrygge ligger en tredobbelt Krans af Villaer rundt en yndig lille Bugt. Omtrent i Midten ligger en stilfuld, smuk Bygning, opført af den berømte, „Inkermarske" *) hvide Sten. Det er „Hotel Russie", et af de moderneste, komfortableste Hoteller i Rusland. Her lejede Boris flere elegante Værelser med Balkon og Udsigt over „Det sorte Hav." Den vidunderlig bløde, milde Luft gjorde Hedvig godt, og hun tilbragte det meste af Dagen ude i den friske Luft, endda det var mod Slutningen af Januar, og der rasede svære Snestorme paa den anden Side af Fjeldene. Hist og her blomstrede der de yndigste Roser mellem det visnende Løv og Bedene stod fulde af Violer.

Inden en Maaned kunde Hedvig gaa nok saa lange Ture uden stor Anstrengelse; de smale, indfaldne Kinder blev fyldigere og Farven blev fristere. De sad en Aften paa Balkonen, og en mild Luftning strøg gennem Terrassens Cypresser og Edelgran og bar Duften op til dem. Grevinden lagde sit Arbejde sammen, da det skumrede, og Hedvig sagde: „Nu er jeg frisk nok til at kunne arbejde. Jeg kan ikke længer se paa, hvorledes du arbejder, uden selv at gøre noget." — — „Dit Arbejde er at blive frisk, saa frisk som den Jadwiga var, der sprængte til Hest gennem Granskoven i Maluinsk", svarede Grevinden. „Aa, jeg føler mig allerede nu saa stærk, at jeg heller ikke vilde grue for det", lo Hedvig og rødmede, da hun følte Boris se paa sig. Det blev pludselig stille mellem de tre; saa stod Grevinden langsomt op og sagde, idet hun gik ind: „Bliv bare ikke siddende for længe ude. Man kan, trods den milde Luft, ikke rigtig stole paa Aftenerne, og saa er det jo snart Spisetid!" Hun fik intet Svar. De var bygge for optagne af deres egne Tanker til at svare. Hedvig undrede sig over, at hun nu efter disse Aars Adskillelse følte sig saa underlig draget til Boris, hvis Lidenskab den Gang i Maluinsk havde stødt hende tilbage.

Boris stod op, lænede sig til hendes Stol og sagde: „Den Gang, for næsten fire Maaneder siden, bad De om en Dags Betænkningstid. Gud har til den ene Dag lagt hele denne lange Tid, og De har endnu ikke med et Blik givet mig det Svar, mit Hjerte har ventet paa." Da han tav, og hun løftede Hovedet og saa paa ham, bøjede han sig ned mod hende, tog hendes Haand og sagde: „Staar Svaret i dine Øjne, Jadwiga, saa maa jeg bøje mig dybt, ellers ser jeg ikke, det er for mørkt!" Havde han ikke set nær nok, — eller havde han læst Svaret, — i hvert Fald bøjede han sig saa dybt, at hans Læber mødte hendes, og saa slyngede hun Armene om hans Hals og hvisked mildt: „Du maatte bøje dig dybt, min elskede Boris, — saa dybt, at dine Haar blev hvide derved!" — — „Det skader ikke, derved har jeg jo fundet Gud og dig, min søde, velsignede Brud!"

Da Pelageja havde baaret Sølv-Samovaren (den russiske Themaskine) ind i Dagligstuen og aabnede Balkondøren for at byde dem til The, blev hun en Stund staaende ganske stille; saa brast hun i Graad og vendte om uden at sige et Ord. „Nu, hvorfor raaber du ikke paa dem", spurgte Grevinden forundret. „Se selv", lo hun midt i Graaden og styrtede ud. — Der var i Dag lykkelige Mennesker i Nr. 5 i Hotel Russie i Jalta.

XI.

Atter var fire Maaneder forløbet. I April blev Hedvig og Boris viet i Mostau og havde allerede tilbragt to Maaneder i Maluinsk. Da fik den gamle Greve Befaling til enten at underskrive et Dokument, at han aldrig mere vilde holde Andagt og Bibellæsninger med sine Tjenere og Bønder, eller, i modsat Fald, inden fire Uger at forlade Landet. Udvist af Fædrelandet, hvor Forfædrenes Grave var, og hvor hans Barndoms Vugge havde staaet, hvor Tusinde af Historiens og Slægtens Minder bandt ham med saa stærke Baand og var ham saa dyrebare! Det var et haardt Slag for den gamle Greve! En Aften lukkede han sig inde i sit Værelse for at være alene med Gud. Boris holdt den almindelige Andagt i hans Sted og det var underligt for ham at overtage den. Men den næste Morgen var Kampen udkæmpet, og han rev Dokumentet i Stykker. I en Følgeskrivelse fremlagde han kort og tydeligt sine Grunde, hvorfor han ikke kunde andet end lade sig udvise.

Der blev meget at ordne med for alle; thi omendskønt Udvisningsordren, som snart blev bragt af Politiet, ikke udtrykkelig lød paa hele Familien, vilde de dog ikke stilles for det første. Dertil kom, at de ikke kunde vide, om og naar den ogsaa vilde komme til dem. — Blandt Bønderne herskede der Sorg; mange vilde sende en Deputation til Kejseren, andre mente, de vilde følge med ham, andre vilde forsvare sin „Barin" med Vaabenmagt mod Politiet. Nu vistes det, hvor faa Popens Tilhængere var. Selv de, som ikke havde villet underkaste sig den sædelige Strenghed paa Grevens Godser, kom nu til Slottet og bad om Tilgivelse. Mange Træk viste, hvor Bønderne holdt af Grevens Familie.

Forberedelserne til Rejsen var over og Rejsegodset sendt forud til Jærnbanestationen. Den sidste Morgen holdt Greven en kort Andagt med Familien og de Tjenere, som maatte blive paa Godset. Det faldt ham tungt, og alle græd. Vogn efter Vogn kørte frem foran Hovedtrappen og tavse kørte de de Par Kilometer til Granstoven, hvor de ventet maatte gøre Holdt. En Folkemasse paa næsten 1000 spærrede Vejen. Det var Arbejderne og Bønderne fra de længst bortliggende Godser, som sammen med Landsbyens Folk var mødt frem for at sige dem det sidste Farvel. — Da Greven steg ud, begyndte Bønderne at græde, Mødrene løftede deres smaa Børn højt op, for at de skulde faa „Barin" at se og andre trængte sig frem for i det mindste at kysse Grevindens Haand eller Sømmen af hendes Kjole. „Vi er kommen som til Begravelse, kære Fader! Thi vi faar ikke mere dit Ansigt at se her paa Jorden. Gud velsigne dig og dine Børn i al Evighed, fordi du har været saa god imod os", sagde en gammel ærværdig Bonde. „Hvad var vi for 12 Aar siden? Som vore Naboer nu er: fattige Mennesker, som hver Helligdag maatte være drukne, vi boede i mørke, tilrøgede Hytter, vore Børn havde ingen Skole, og vi vidste lidet om Gud og Evangeliet. Hvor meget har vi ikke at takke dig for! Gud skal velsigne dig og dine Børn!" — Oldingen vendte sig til Mængden, som lydløst lyttede til hans Ord og raabte: „Nu, sig ham Farvel!"

Da brød der et mægtigt Bifaldsraab løs. „Lev vel, Wladimir Wassiljewitsch! Gud være med dig! Lev vel!" Greven tørrede en Taare bort og vinkede med Haanden, — saa blev der stille. „Kære Venner! Jeg takker eder for eders Kærlighed og Troskab! Men det sidste Ord maa ikke gælde mig, men Gud. — Jesus Kristus, vor Frelser, der af Naade har gjort eder og mig salige, ham være Ære! Det gode er hans Værk! Skal det ikke gaa under, men vokse og blive eder til Velsignelse, maa I med fuldt Alvor give eder over til Frelseren! Læs hans Ord og bed i eders Huse, saa I kan opdrage eders Børn i Evangeliets Lys! Underkast eder Øvrigheden, som har Magt over eder, saa længe det ikke strider mod Hjertets Overbevisning. Jeg synes, jeg ser i en ikke altfor fjern Fremtid, at et klart Lys opgaar over vort dyrebare Fædreland, da alle kan tro det, Guds Aand driver dem til. Indtil da maa I vente, bede, taale, haabe! Gud forlader ikke sine! Jesus tilkommer Æren, hans er Sejren! Lad os synge en Sang i hans Navn, saa det sidste i vor Affsted kan gælde ham!" — Og snart lød det mægtigt og højtideligt fra den myldrende Flok: „Kol slawen nasch Gospodj w Sione." *) Saa knælede alle, og Greven bad for de tilstedeværende og for sit Hus, for Kejseren og det dyrebare Fædreland.

Da de rejste sig, sagde han endnu en Gang med høj Stemme: „Jerusalem er bygget som en Stad, hvor man mødes!" Men da Graaden atter begyndte, vinkede han til sin Kusk, som kom nærmere, og fulgt af sin Hustru og Helene, steg han ind i Vognen og kørte bort under Mængdens Raab. Oldingen vendte sig nu til Boris, som stod blandt dem med Hedvig, og sagde: „Hvorfor rejser dit ogsaa bort? Er det ikke nok, at vi mister din Fader? Skal vi være ligesom Faar, der ingen Hyrde har?" „Jeg kommer igen til Høsten og bliver i Rusland, indtil det bliver mig forbudt", raabte Boris med høj Stemme. „I Petersburg har man sagt mig, at de af eder, som ikke vil underkaste eder den herskende Kirke, skal blive sendt til Kaukasus! Jeg har allerede truffet Anstalter til, at der der borte bliver købt et stort Stykke Land. Did vil jeg flytte med eder og bo hos eder, om Gud vil det!" — — „Amen!" raabte Oldingen og Mængden jublede. — Under deres Glædesraab og højlydte Velsignelser steg Boris og Hedvig ind i Vognen og kørte bort.

I Vognen lænede den grædende Hustru sig til sin Mand og hviskede: „Gud føre os tilbage og sætte dig til Velsignelse for mange endnu. Det forekom mig, at der manglede et saadant Trøstens Ord ved denne lange Afsted for de arme Mennesker."

„Herrens Villie ske!" sagde Boris alvorlig og foldede Hænderne i stille Bøn.

*) Salme 122, v. 3, efter tysk Oversættelse.

*) Den var allerede paa Kristi Tid kendt af Romerne. Clemens Romanus skal have arbejdet her i Stenbruddene som landsforvist.

Der er mere Katarrh i denne Egn af Landet, end alle andre Sygdomme tilsammen, og den blev indtil de sidste faa Aar anset som uhelbredelig. I mange, mange Aar erklærede Lægerne den for en lokal Sygdom, foreskrev lokale Midler, og da de ikke opnaaede Helbredelse ved lokal Behandling, erklærede de den for uhelbredelig. Videnskaben har bevist, at Katarrh er en konstitutionel Sygdom og der for kræver konstitutionel Behandling. Hall's Catarrh Cure, fabriceret af F. J. Cheney & Co., Toledo, Ohio, er det eneste konstitutionelle Lægemiddel i Markedet. Det tages indvendig i Portioner fra 10 Draaber til en Theskefuld. Det virker direkte paa Blodet og Systemets Slimhinder. De tilbyder et hundrede Dollars for ethvert Tilfælde, det ikke kan helbrede. Skriv efter Cirkulærer og Vidnesbyrd.

Adresse:
F. J. Cheney & Co., Toledo, O.

Sælges hos Apothekere.
Hall's Family Pills er de bedste.

Ønskes:— En ung Mand som Kompagnon i en „Grocery Store" i Omaha, straks eller til Nytaar. Omsætning ca. $40 daglig. Maa have mindst $300 kontant. Adresser „Dansteren", Blair, Nebr.

LUTHER COLLEGE,
RACINE, WIS.
Dansk Højskole, Academic, Normal, udmærket Business-Course. Særlig Omhyggelighed for Begyndere i Engelsk. Skriv til C. H. JENSEN, Luther College, Racine, Wis.

Dansk Pibe
Enestaaende Julegave.
21 Tommer lang. Ægte Weichselrør. En dansk Kærnespids. Porcelainshoved med DANNEBROG malet i naturlige Farver. Paa Weichselrøret er indgraveret "HILSEN FRA DANMARK." Piberne er fabrikeret paa en af de største danske Fabriker og garanteres at være første Klasses Arbejde. Indsend Deres Bestilling I DAG for at være sikker paa at faa Piben til Jul. Juleforsendelsen er under Vejs, og allerede tilsælt forudbestilt. Portofrit tilsendt $1.25
OBS.: Leicter Canaster for lang Pibe ¾ Pund 50 Cents, portofrit tilsendt.
CARL JØRGENSEN,
805½ 12th Ave., So., Minneapolis, Minn.

En velbehagelig Balsam.

Intet kan sammenlignes med den beroligende og helbredende Indflydelse af
Dr. August Konig's
Hamburger Brystte
for al Hoste og Forkølelse, fra en simpel Nysen til Gribben. En Kopfuld af samme, drukken nat og hed, er i Tusind er af Familier kendt som en behagelig Balsam og et Ordsprog i Husholdningen.
Kun i originale Pakker.
PRIS 25c

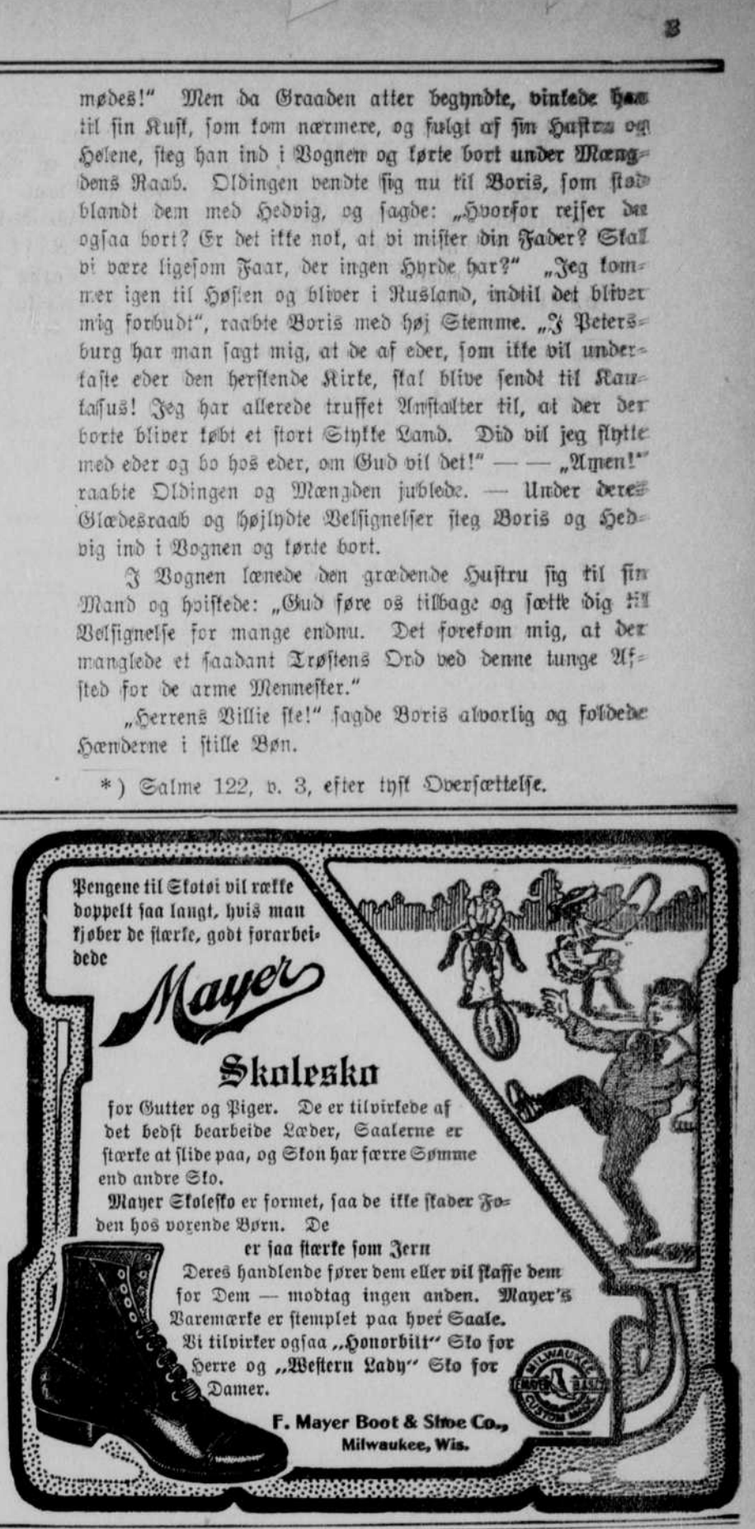

Elk Horn Højskole og College
begynder sin Vintertermin den 2den December.
Uddannelse af Lærere og Lærerinder for den danske og Amerikanske Skole. Teachers kan faa Ansættelse her i Settlementet efter Eksamen.
Business, Normal, Sprog, Musik, Landbrugs- og Husholdnings-Afdeling, samt Foredrag og Oplæsning
Betaling 15 Dollars om Maaneden (4 Uger).
For nærmere Oplysning skriv til
Kr. Anker, Elk Horn, Iowa.

ET 50 CENTS JULENUMMER FRIT
"NORDEN"s Julenummer er 32 Sider stort, indeholder over 50 herlige Billeder samt de dejligste Fortællinger af vore bedste Forfattere. En Aargang af "Norden" koster kun $1.00 forudbetalt ($1.25 til Europa); men alle, som sender os en Dollar for en Aargang vil vi sende vort store Julenummer frit samt "Norden" fra Januar 1907 til Januar 1908. Ethvert Forlæg vilde forlange 50 Cents for dette Juleheftet. De har det frit, dersom De abonnerer paa "Norden" nu og sender en Dollar til
"NORDEN", Racine, Wis.

En dejlig Julegave.
Bestil "HALVKLODEN RUNDT", hvar Kirkegaards højtanbefalede, nydelige Bog. Dersom De vil sende en sjælden smuk og interessant Julegave til en Ven eller Veninde herovre eller i det gamle Land, saa forlang Bogen straks. Vore ledende Blade kalder enstemmigt Bogen "den bedste, en dansk Forfatter hidtil har udgivet her i Landet." Forfatteren, Zakarias Nielsen, skriver i "Søndagsbladet": "En ypperlig Fortæller er Kirkegaard, en Kunstnernatur med en frisk Indbildningsevne og megen Følelse. Derfor er "HALVKLODEN RUNDT" bleven saa fængslende og tillige saa forfriske de for Sind og Hjerte." For en Dollar sendes Bogen portofrit til en hvilken som helst Adresse i Amerika eller Danmark. — Adresser: "NORDEN"S Forlag, Racine, Wis.

Mindeblade over Kong Christian IX
anbefales til Dansk-Amerikanere, der ønsker at blive kendt med den forrige danske Konges Karakter og Personlighed. Bogen staar som et Udtryk for dansk-amerikanske Tanker og Sindelag overfor den gamle Konge, og bærer i sin Udstyrelse Vidnesbyrd om dansk-amerikansk Skønhedssans.
"Kors og Stjerne" skriver om den, at "den bærer godt og kærligt Budskab til danske Hjerter." Højskoleforstander Schrøder kalder den "Højskolebladet," "et smukt Vidnesbyrd om Dansk-Amerikanernes Interesse for, hvad der foregaar hjemme;" og "Chicago Posten" kalder den "en Stump Danmarkshistorie fra det nittende Aarhundrede at bliverde Værd i det dansk-amerikanske Folk." Det i Danmark mest ansete Blad "Nationaltidende" lover det "en sympathetisk Modtagelse i Danmark." "Pioneren," "Danskeren" og det i Ottawa udkommende "Dannebrog" og andre dansk-amerikanske Blade omtaler den alle med Velvillie.
Bogen indeholder Mindetaler af dansk-amerikanske Præster om Kongen, samt Meddelelser fra kendte Mænd og Kvinder herovre, der beret er karakteristiske Træk fra Kongens Liv og Færd.
Den smukt udstyrede Bog koster indbunden 75 Cts; indbunden for
C. Rasmussen Publ Co., 720-724 So. 4th St.,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.